

חיפה.

— מסופרנו המיוחד —

חג הרצל בהרצליה בחיפה.

בליל מוצש"ק אור ליום י"ג אייר, נערכה החגיגה במלון "הרצליה" לזכר יום הולדת החמשים של מנחייננו הגדול יוצר התנועה הציונית ד"ר הרצל ז"ל. החגיגה הצטיינה מאד הן בחיצונותה הן בפנימיותה.

אחרי פתיחת החגיגה בשיר הלאמי "התקוה" שהושר ע"י תלמידות ב"ס לחי"ה, עלה הבמתה ד"ר אורבאך ובמלים אהדות יוצאות מהלב תאר לפנינו את מהות החגיגה.

אז יעמד א' קרניאל וכשפה צחה בדברים יפים, נלהבים, הבליט את ערך אותו האיש הגדול שהקדיש את כל כחותיו להרעיון הציוני הנעלה, "עלינו לקרא את החג הזה—אמר הנואם הנכבד— בשם "חג היתום", כי חוננים אנו את חג הרצל בלי הרצל. רואים אנו כי הלום הזהב שחלם הגנוה

בספרו "תל אביב" על אודות חיפה, הולך וזאתנשם. בקרתי את העיר הזאת לפני חמש שנים. ומה רב ההבדל בין הימים ההם והימים האלה! רואה אני לפני היום מוסדים תרבותיים, בתי חרשת עברים, מושבה חדשה וגם מלון חדש על שם הגנוה ז"ל. כל זה מעורר שמחה בלבי. אולם שמחה זו מהולה בתוגה: הרבה עוד עלינו לעמל, הרבה חברות עלינו ליסד, הרבה קרקעות עלינו לקנות ורבה כסף עלינו לאספ".

החתרנשות למשמע דברי הנואם הנכבד, היתה עצומה מאד, והקהל הרעיש את האולם במחיאות כפים. הצעת הא' קרניאל לשלה תלגרמה למסדרה הציונית בשם המשתתפים בהגיגה, ולהניש לה ברכות לכבוד החג, נתקבלה במחיאות כפים סואנות.

אחרי כן עלה הבמתה א' פנחס כ"ן ונאומו על אודות המשיח "הוד אלרואי" רכש שביעת רצון מאת כל הקהל.

אחריו עלה הא' בוזאנלו ואחרי קחתו רשות לנאם בשפה הערבית למען אלה שאינם מבינים עברית, הדניש את ערכה הכביר של התנועה הציונית ועתידה המזהיר בחיפה. רואים אנו—אמר הנואם— כי תלמידים אלוינסים משתתפים בהגיגה ציונית ושרים שירים לאמיים. האפשר לדרש מבית ספרנו האלינסי לאמיות יותר גדולה מזאת?

אחרי הנאומים החלט לקנות חלקת אדמה ולנטע בה עצי-זית, ולקראה על שם המנוח ד"ר הרצל ז"ל. כל המשתתפים בהגיגה התנדבו ברצון איש איש כפי יכולתו ל"מבעל זכרון נצחי" זה להמנחיג הגדול.

ד"ר אורבאך עלה אחר כך על הבמה ויסגר את החגיגה הנעימה הזאת שעשתה רשם כביר על הקהל.